

værtningernes Antal end ved hvilke som helst Lovbestemmelser af anden Art. Men jeg vil paa den anden Side ærligt tilstaa, at man ved at stille Fordringerne saa skarpt naturligvis vilde komme til at gaa altfor strengt i Rette med bestaaende Eksistenser, og det er jo ikke ved Mening at ville vanskeliggøre Livet for Folk, der nu leve med Borgeres Ret i et Samfund. Ja, vi have endogsaa set, at man i Landstingets Forslag gaar saa vidt, at man mener at burde imødekomme Kravet om, at saadanne Folk, der miste deres Erhverv, skulle kunne faa Erstatning.

Naar den højtærede Minister og det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) nu have talt om Landstingets Forslag, saaledes som vi have med det at gøre her i Dag, maa jeg sige, at jeg paa adskillige Punkter ogsaa mener, der er sket Tilbageskridt fra det, som Folketinget havde anset for heldige Foranstaltninger. Det er vel ikke mindst, naar der tales om Kroafstemning paa Landet. Jeg har den Opfattelse, at det, der her er foreslaaet, vil i det væsentligste være det samme som næsten at umuliggøre, at man kan nedstemme Kroer, og det kan jo dog ikke have været Landstingets Hensigt, naar det er gaaet ind paa Tanken; og har det været Landstingets Hensigt, synes jeg, at det er ganske urimeligt at ville opstille noget i en Lovparagraf, som viser sig ganske uigennemførligt lige overfor den Hensigt, man knyttede til Bestemmelsen. Under alle Omstændigheder, da man ikke kan underskyde det høje Ting her ovenover nogen anden Bevæggrund end den at finde den bedst mulige Form, tror jeg, man maa sige, at det har skudt ved Siden af Maalet.

Der er af det ærede Medlem, som nys havde Ordet (Kvist), nævnt adskillige andre Betæneligheder, han kunde have. Hans Standpunkt var det Standpunkt, Folketinget stod paa sidst, vi behandlede Sagen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem nævnte det, da jeg et Øjeblik var borte, men jeg hørte i alt Fald ikke, at han omtalte Spørgsmaalet om Lavalderen, den Alder, under hvilken man ikke paa offentlige Steder, hvor der serveres stærke Drikke, maa skænke for unge Mennesker. Der er man gaaet ned fra det, man tidligere havde ment var heldigt, og som kunde fastsættes ved kommunale Vedtægter, 18 Aars Alderen, til det, her er foreslaaet, 16 Aar. Jeg er af den Opfattelse, at naar man overlod dette Spørgsmaal til Kommunerne, saaledes at de selv bestemte indenfor deres Ramme, hvad de ønskede,

naaede man til det, som var det mest ideelle. Der kan være visse Steder, hvor Nødvendigheden for at fastsætte f. Eks. 18 Aar er større end andre Steder, og jeg synes, man skulde give Kommunerne denne Ret. Jeg ved, det er praktiseret paa visse Steder med saa stort Held, at man utvivlsomt tør vove at paastaa, at den daarlige Indvirkning, som Værtshusene kunne have, men ikke altid behøve at have paa Ungdommen, er fjernet, og at man ved at holde paa de 18 Aar har opnaaet at fri adskillig Ungdom for mindre heldig Paa-virkning. Det er ganske sikkert, at det er vanskeligt at vide, om en ung Mand nu er 16 eller 17 eller 18 Aar; der er jo ingen, der gaar med sin Døbeseddel i Lommen for at faa Lov til at komme ind paa en Restauration; men man kan jo her som i saa mange andre menneskelige Forhold have et Skøn, og det Skøn, der vilde blive anstillet overfor saadanne unge besøgende, maatte vel nok i nogen Grad kunne beskytte de unge Mennesker imod at komme ind som almindelige Gæster og rekvirere Drikkevarer eller blive beværtede af andre, som de komme ind sammen med, eller som tilfældigvis fandtes paa det paa-gældende Sted. At værne Ungdommen er en Nødvendighed, som vi alle i høj Grad erkende; men jeg vil sige, at jeg tillægger i denne Sag Værtshusene en mindre Fare nu end i de tidligere Aar; thi i de sidste 15 Aar f. Eks. har Idræts- og Sportsbevægelsen faaet en saadan Fart her i Landet, at den drager Ungdommen bort fra Værtshusene. Jeg har ved mange Lejligheder set baade i Byerne og paa Landet, hvorledes Ungdommen kan gaa op i Idrætten med en Ihærdighed, ja næsten en Fanatisme, der synes mig at virke ganske forfriskende, og jeg har set ude paa Landet, hvorledes de spille Fodbold, og hvorledes de danne ogsaa andre Idrætsklubber, og i Byerne har jeg set, hvorledes de unge Mennesker paa Byggepladsen i Skumringen have staaet med vældig Iver og prøvet paa, hvem der var stærkest i at løfte tunge Vægte. Jeg ræsonnerer ud fra dette Syn baade i Byerne og paa Landet: Om vi nu ikke havde haft Idrætsbevægelsen! Om der nu ikke var rejst en saadan Stemning i Ungdommen for denne sunde, legemlige Øvelse, vilde disse unge Mennesker da ikke lige saa godt have siddet paa Værtshus? Der er altsaa mange Kræfter i vor Tid, der drage bort fra Drikkeriet, idet der mere og mere hos Ungdommen baade i Byerne og paa Landet er kommet en Stemning i